

PLAPANIE (2) *sb n*

plapanie (1), **płapanie** (1); plapanie *Calep*; płapanie *Calag*.

sg N plapani(e) (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Mówienie dużo i bez sensu, głędzenie, gadanie (2) : Plapperey. Swiegotanie. Płápianie. Garrulitas.
Calag 377b; Loquacitas – Pliapanie. *Calep* 613a.

Synonimy: blegotanie, klekotanie, świegotanie, wielomowienie.

Cf **PLAPAC**

MN